

ΕΚΛΕΚΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΙ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙ...

— "Ε! Ραζέλ! φώναξε ένας κύριος, δόποιος ώδηγος μιάς πολυτελεστάτη λιμουζίνας και είχε σταθή μπότσομα. Ο δικηγόρος Ραζέλ γύρισε όπότομα και δέν δυσκολεύθηκε ν' άναγνωρίσει τὸν φίλο του 'Επίεν Ντυφούρ,

— Καληστέρα, σγυπτήτε Ντυφούρ! Πάδε δέν πήγες στή Λέσχη απόύμε;

— "Οχι, είχα κάποια δουλειά κι' είμαι τυχερός του σὲ συνάτησα, γιατί θέλω νά σου ζητήσω μιά συμβουλή. "Ερχεσαι μαζύ μου;

"Ανοιξε τήν πόρτα τοῦ αὐτοκινήτου και δικηγόρος μπήκε μέσα κι' έκαθισε πλάι του.

— Ο 'Επίεν Ντυφούρ ήταν άρχιτέκτων και ποτὲ ώς, τότε δέν είχε συμβουλευθῆ τὸν Ραζέλ, δόποιος ήταν ένας άπό τους φίλους του τής Λέσχης, όπου ταΐζανε μαζύ χαρτιά, πίνεις διδύτρια ούσικι κι' απότο ήταν άλο. Γιά τό λόγο ωτό, παραδένο φάνηκε στὸν Ραζέλ δταν' άκουσε πώς ήθελε τὴ συμβουλή του διητούρου.

— Είσαι βιαστικός; ρώτησε δ Ντυφούρ, βλέποντας ένα έλαφο διαταγμένο στὸ πρόσωπο τοῦ δικηγόρου.

Μά αυτάς έσπευσε ν' απαντήσῃ:

— "Οχι, πήγαινα σπίτι μου..

— Τότε Έλο στό δικό μου νά πιούμε τὰ ούσικυ πού δέν ήπιασμέ στή Λέσχη κι' θύτερα σὲ πάνω σπίτι σου. Θέλεις;

— Πάμε, απόητησε λακωνικό δ Ραζέλ, περιέργος νά ίδη τί τὸν ήθελε δ Ντυφούρ.

Σὲ λίγο φθάσανε στὸ σπίτι τοῦ άρχιτέκτονος. Μιά ζεστή, εύχαριστη άτμοφαίρα τοὺς περίμενε έκει. Καθήσανε σὲ δύο άνταπτικές πολυθρόνες, πλάι σ' ένα τραπέζακι, μὲ μιά καράφα ούσιου μὲ τὸ σιφών και τὰ σιγάρα..

— Λοιπόν; Γιά τί συμβουλή μ' ήθελες; ρώτησε δ Ραζέλ τὸν άρχιτέκτονα.

— Θά σου πῶ δρονότερα... Ας μιλήσουμε καλύτερα γιά τὸ έπαγγελμά σου.. Δέν μπορῶ νά σου πῶ πόσο μ' δρέσουν τὰ έγκληματα... Αν εἰν' ένα πρόγμα πού μ' έθωσαξει, είνε νά σκέπτωμαι ένα έγκλημα καμωμένο μὲ τόση τέ-

γνή. Ωστε δ δράστης του νά περάση άνενόχλητος δλη του τή ζωή...

— Φίλε μου, αύτά συμβαίνουν μόνο σ' άστυνοικά μυθιστορήματα. Στην πράγματική, δ δράστης κάνει πάντα ένα μικρό λάθος, που μιᾶς βάσει στά δινή του..

— Θέλεις δηλαδή νά μού πής πώς δλοιοφόνοι συλλαμβάνονται.

— Φυσικά οχι! Αυτό είνε δύμως ζήτημα τύχης.. "Οχι ίκανόττας...

— Ο άρχιτέκτων χαιρονέλασε και γέμισε τὰ ποτήρια. Είχε ξεχάσει νά τά βάλη άπό πριν στὸ δίσκο, κι' διναγκάστηκε νά την καθισθεί για νά τὰ πάρη άπό ένα ντουλαπάκι..

— Ο Ραζέλ έκανε νά πάρη ένα τσιγάρο, μά τό ζήησε άμεσως, ζταν είδε τή μάρκα...

— Αιτό είνε τό κακό, τσιγη κανεὶς ωρισμένες συνήθειες.. ψιθύρισε. Κατηνίζα μονάχα αίγυπτιακά τοιγάδα, και πού στὸ διάστολο ιδόφορα τὰ δικά μου : Στή Λέσχη θως..

— Είσυνδε, μού βρίσκονται αίγυπτιακά τοιγάρα κι' έδω... Περιμενε...

— Ο άρχιτέκτων ένανασκόκωθηκε, κι' άπ' τό ίδιο ντουλαπάκι, δπ' δόποιο έβγαλε ποιν' τά ποτήρια, πήρε ένα κουτί τοιγάρα, και πρόσφερε στὸ Ραζέλ.

— Ο δικηγόρος ήμαψε ένα, και κάθησε διναπαυτικώτερα στὴν πολυθρόνα του.

— Λοιπόν; Τί λέγαμε : "Α! Γιά ένα έγκλημα, που δέν θά βρίσκανε ποτὲ τὸ δράστη του..

— Ναι... "Αν δ δράστης είγε ένα σχέδιο καλά μελετημένο..

— "Ας πάρουμε.. Εμάδς τοὺς δυό παραδείγματος χάριν..

— Εμάδς τοὺς δυό.. Ποιός θάναι τὸ θύμα;

— "Εσύ... είπε δ άρχιτέκτων χαμογελώντας..

— Εστω.. Εγώ.. Λοιπόν;

— Λοιπόν.. Πράτα.. πράτα, κανένας δέν σ' είδε νά μπαίνης στὸ αὐτοκίνητο μαζύ μου..

— Ο δρόμος ήταν έρημος. 'Επίστες κανεὶς ήτεν αὲ είδε νά μπαίνης

στο σπίτι μου.. "Ολοι λείπουν, και σ' άνεβασα όπ' τη σκάλα της υπέρειας.."

Σωστά.. Μόλις πάφιε τύχανε ένα σωρό ευνοϊκές συμπτώσεις.. Δέν ήθες στη Λέσχη σήμερα... "Αν δέν πήγανα ούτε γώ;... Δέν θά ξέφανε αύτό για νά προκαλέση όπουφες;..."

-Θά τηλεργανούσα στη Λέσχη και θά μάθανα ότι δέν έπήνες.. "Επειτα μήν εεχχάς πώς ξέρω τις συνήθειές σου.. Μά δικούσους τη συνέγεια.. Πρίν σέ περιμένω στό δρόμο, θά τηλεργανούσα νά μού κρατήσουν μαζί θέω στό «Φολί-Μπερζέρ», ή στο «Καζινό της Πάρη». .. Κατέρεις γιατί θά διάλεγα ένα μούζικη χώλι.. Γιατί μπορεί κανένα νά φύγη από κεί στη μέση της παραστάσεως, χωρίς κανείς νά τὸν πάρη ειδηση.. Κατάλαβες;..

-Κατάλαβα.. Θάθενες κρυφά όπ' το «Φολί-Μπερζέρ» στη μέση της παραστάσεως και θά μ' έπειριμενες στό δρόμο με τ' αυτοκίνητό σου..

-Χαίρομαι πού με παρακαλούσθηκα νά τὸν καλά.. Θά σε περιμένω στό δρόμο, την ώρα άκρωτων πού ξέρω πώς η φεύγεις όπ' τη Λέσχη.. Θά σ' έπειρνα, θά σ' ξέφερνα δώ, κατί..

'Ο Ραζέλ έκανε νά σηκωθή.

-Είν' ώρα νά πηγαίνω, έπειτα με φώνή νυσταγμένη. Ειν' άργα..

Τό κάπως έπιμονο βλέμμα τοῦ Ντυφούρ, καρφώθηκε στά μάτισ του.

-Γιατί βιάζεσαι; Δέν τελείωσα τὴν ιστορία μου..

-"Άμα μ' έφερνες έδω, θά με σκότωνες.. Αύτο είν' ύλο..

-Ναι, άλλα πώς.. Ούτε με μασχάρι, γιατί άφηνε ίχνη, ούτε με ρεβόλερφ πού κάνει ωρούσα.. Τά διάλεγα ένα γρήγορο, καλό δηλητήριο.. Ξέρω ένα μεξικανικό δηλητήριο αποτελεσματικό.. Σὲ μιοή ώρα ξέμπερδεψει τὸν πιό γερό διθύρωτο, χωρίς πόνους, χωρίς δηγωνία, μέσα σὲ μιά νόρκη, πού διαρκώς μεγαλώνει..

"Ως έδω καλά.. Αλλά πώς θά μού τύδινε;

'Ο Ντυφούρ έδειξε τὰ ποτήρια..

-Μέσος στό ούσικο σου, διάσβολε..

'Ο Ραζέλ κύτταξε τὸ ποτήρι του με μέντο συνηφιασμένο..

-Καλά πού μού τύπες.. Δέν θά πιώ άλλο..

-Μ' άν ήθελα νά σέ σκοτώσω, θά σου τόρριχνα πρίν.. Τὴν στιγμή πού πήγα νά φέρω τὰ ποτήρια από μέσα..

-Καλά λοιπόν. Μ' έσκοτώσες.. Τώρα ομάδας άφησε με νά φύγω.. "Έχω μιά νύστα διαβολεμένη..

-Μά γιατί τόση βία; Δέν σ' ένδιβερει νά μάθης τι θάκανα τὸ πτέμα σου;

'Η βραχήν καλ λίγο έπιμονη φωνή τοῦ δράκτεπτονος, έκανε έντυπωσι στόν Ραζέλ..

-Τό πτῶμα μου; Είσαι μακάθριος.. Μ' άφορ θέλεις, έξακολούθησε..

-Δέν μπορείς νά πής πώς δέν είνε σπουδαίο τὸ σχέδιο ωυ.. Είδες πόσο λογική έγιναν τὰ πάντα διά δέδω.. Τώρα,

δις διανάθουμε στό πτῶμα σου.. Θά τόκρυθα προσωρινά, κάπου στό σπίτι, και γω θα ξανάγεινα έδω.. Θά πήγαινα στη Μονμάρτρη, θά γλένταγα με φίλους, θάκανα διθύρων.. Θά δημιουργούσου έτοι ένα μάλισθι πρώτης γραμμής.. Μά πριν φέξη, θά γύριζα σπίτι, και θά κατέβαζα τὸ πτῶμα σου από τὴν πιών ουδά στό γκαρά μου..

"Έκει μέσ' σ' ασύκιντο, και δρόμο.. Πάνω τὸ βρίσκεις;... Τάθια σα σχέδιο.. "

-"Έκτακτο! Σέ καλό μου!.. Τί έπιασθα απόψε; Ποτέ μου δέν νόσταξα τόσο πολύ.. Δέν μπορώ ν.άνοιξα τὰ μάτια μου..

-Δέν είνε τίποτε.. Θά κουράστηκες.. Σαπτάρουσσα διναπατικώτερα..

-Καλός τς σχέδιο.. Εύπειρος θα ξαναγερήτο, άλλα πώς θά δικαιολογούσες στό υπόροδο σου τὸ διτί ήθες στό σπίτι σου και ξανάφεγες τη νύχτα; "Έτοι τὸ μάλισθι σου τοῦ Φολί-Μπερζέρ" άρχοτεύει.. Νά τὸ λάθος!

'Ο Ντυφούρ τὸν κύτταξε λίγες στιγμές άμιλητος..

-"Έχεις δίκρο.. Σ' εύχαριστω.. είπε τέλος. Αύτο δέν τὸ σκεφτήκα.. Θάπρετε νά πώ στό υπόροδο πώς γύρισα διάπειδος κάπι νά πάρω, και νά μην πάω έπειτα στὴν Μονμάρτρη με τὸ δικό μου τ' αυτοκίνητο.. Καλύτερα νά πάω και νά γυρίσω μὲ ταξί..

"Έπειτα έπιαμε.. Πρίν χαρέψει σὲ σορτόνων στό δικό μου αυτοκίνητο, και σὲ λίγο έμαστε στὴ βίλλα πού ξώ στὴν οδροθάλασσασισ..

-Κ' δι' πάθης κάπι στό δρόμο; "Αν σπάση κανένα λάστιχο;

-Δέν φατερζόμαι.. Σωφάρων καλά.. Τό άμαξη είνε πρώτης γραμμῆς, τά λάστιχα καινούργια.. Στὴ βίλλα, ξώ κοντά διάσημη δική μου βενιάκατο.. Σὲ βάσια μέσα, σὲ ράδω σ' ένα τουσιδά, μιά πέτρα στό κεφάλι, μιά στό ποδιά, κι' άς πάνε νά σ' δινακαλώψουν στό πάτο της θάλασσας νά μιλι μακρύα όπ' την άκτη..

"Ας εύχθοδμε καλή δρεξι στά καθούρια και στά φάρια..

'Ο Ραζέλ τὸν δικούσε σάν υπνωτισμένος.. Θέλησε κάπι νά πῆ, και ή προσπάθειά του αύτη έκανε τὶς κόρες τῶν ματιών του νά γυαλίσουν περίεργα μεγαλωμένες.. Μίας άδιάκοπη δηνησικιά έκανε τὸ χέρια του νά τρέμουν, και ή άναπνοή του έγινε βαρειά καλ γρήγορη.. "Έκανε νά σηκωθή, μά δέν τὰ κατάφερε..

-Κάθησε, Ραζέλ.. έκανε διπότομα ό Ντυφούρ.. Κάθησε!

-Μά.. Μά τι έχω;

'Ο Ντυφούρ έδγαλε ένα χρωματιστό χαρτί όπ' τὴν τοεπή του, και τοῦ τόδεισε..

-Τό εισιτήριο μου τοῦ «Φολί-Μπερζέρ».

-Πήγε;.. Μιά ώρα τώρα σαδύ ξέηγω..

-Λοιπόν.. λοιπόν.. ήτανε μάλήθεια; Μέ.. μέ..

'Ο Ντυφούρ δέν τοῦ διάπαντησε.. Φαινόταν νά μιλά στὸν έσωτο σου..

-Ναι.. Δέν ξέχασα τίποτε.. Τό πρώτος μέρος έγινε.

'Ο Ραζέλ έκανε νά ούρλιάσῃ, μά η φωνή του βγήκε σάν ρογχος..

-Τρελλάθηκες, Ντυφούρ; Δέν έχεις κανένα λόγο νά μέ σκοτώσης..

-"Α! Ναι; Καλ ποὺς μέ χωρίζει όπ' τη γυναίκα μου;

-Μά, Ντυφούρ, σ' αφήνει, γιατί είσαι παλαιόθριππος.. Τὴν έκανες δυστυχισμένη..

-Καλ ποὺς έδωσε μπρός τὸ διαζύγιο; Καλ ποὺς άνελασε τὴν υπερδάσπιο της; Κι' έπειτα ποὺς θά τὴν παντευθύνει.. Ποιός διά πάρη τὴν ώραί της τηρούσας προϊότης; Μά λογάριασες χωρίς τὸν ευενδόγο, φιλοσράκο μου.. "Ηθελες τά λεφτά.. Ε, θά τάσθης στὸ βάθος τῆς έβασησης..

'Ο Ραζέλ άνασηκώθηκε, μά ξανάπεσε στὸν πολυθρόνα του βαρύς..

-Τό κεφάλι μου γυρίζει.. γυρίζει.. διναπάνες μέ κομμένη διναπάνη.. Σιγάσιγά, ή φωνή του έγινε υπόκωφη, βραχνή, και μόλις άκουγόταν..

-Ντυφούρ... Πνίγομαι.. Πνίγομαι..

-Αέρα..

'Ο άρχιτεκτώνων τὸν κύτταξε, και μιά έκφρασης χαράς γύθηκε στὴν δύπι του..

-"Ηπιες τό δηλητήριο έδω κι' είλοτσι πάντεπτε λεπτά.. Είνε χαμένος.. Χαμένος.. Σού είστα πώς τὸ σχέδιο μου ήταν τέλειο.. Κατάλαβες; Θά πεθάνης.. Πεθαίνεις τη στιγμή..

'Ο Ραζέλ δέν τοῦ διάπαντησε.. "Ενας διδικόπος σπασμός σμαγκλόνιζε στὸ σῶμα του..

Τό βλέφαρό του σηκώθηκαν, κι' αφήσαν νά φανή τό αστράβι, τῶν ματιών του.. Τά νύχια του με τὶς ουσιάσεις τῆς δηγωνίας γατζωνύτωνσαν στὸ έδυλο τῆς πολυθρόνας.. "Έξανες έγυρε διπότομα..

"Ενα ρολόι στὸ γραφείο χτύπωσε μεσάνυχτα..

Τό δαμάσμενο τσιγάρο, φτάνοντας στὸ πάτωμα..

Τό στερεό κατέβηκε και πέρασε τὸ τέλος τῆς νύχτας, δηπως δικριθές είχε προσχέδισε..

Γλεντήσεις μέ φίλους του στη Μονμάρτρη, τοὺς μιλήσεις μ' ένωνασμό για τὴν έπιβερώση τῶν «Φολί-Μπερζέρ», και κατά τὶς τρεῖς, γύρισε σπίτι του..

Τό πρότο πράγμα πού έκανε, μπαίνοντας στὸ πάτωμα.. Ηθελαν νά κειθωθή με φύση την θεραπεία του στη Μονμάρτρη.. Τὸ πάτωμα τοῦ Ντυφούρ στὸ πάτωμα..

"Ηταν άκριθος στὴ θέση πού όπ' τη άφησε.. "Αναστέναξε μ' άνακτοφισμά.. Φωτιά, δέν φοβόταν τίποτε.. Αλλά.. Τέλος πάντων..

"Ηταν καλό τὸ σχέδιο του..

"Αφορε στὴν υπέρτερη πού θάρχοταν στὶς 7 τὸ πρώτη μια σημείωση για νά δικαιολογήσῃ τὴν διναφώρηση του, κι' θερέπερα κατέβηκε στὸ γκαράζ..

Τό αυτοκίνητο ήταν στὴ γωνιά του σάν ζώ ποιστό, έπιομι νά τὸν υπέρτερη.. Τόπος ορθοπόδηπος στὸ διδικόπορο προσεκτικό..

"Όλα ήταν έν τάξει.. Καμιάδια άνελεια.. Κανένα λάθος..

Σκέφτηκε πὼς τὸ καλύτερο πόστον για την θεραπεία της θάλασσας.. Σὲ βίλλα μέσα, σὲ ράδω σ' ένα σουσιάδα.. Φωτιά, δια Ραζέλ ήταν βαρύς, μά δ Ντυφούρ ήταν άρκετα δυνατός.. Θά τὸ φορτωτόνταν στὸν δώματος του, δηπως οι πυροσβέστες ζτων θέλουν νά σώσουν κάποιον.. Νά σώση κάποιον; Ναι!!.. Τὸν έσωτό του..

(Η συνέχεια εἰς τὴν σελ. 167)

ΤΙ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙ...

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 114)

Ξαναέθηκε στη δωμάτιο, ξύπνησε τό φως, και ἔπλυνε προσεκτικά τά ποτήρια...

"Εκλεδωσε ω' α τὸ ντουλαπάκια, κι' ἀσθειασε τις στάχτες ἀπ' τὸ τασάκι στὸ καλάθι..."

"Ἐπειτα ἀρπάζει τὸν Ραζέλ ἀπ' τοὺς δύμους, τὸν σήκωσε, κι' ἔσκυψε γιὰ νότο τὸν σορτοθήν..."

Περίεργο. Τοῦ φάνταξε πώς τὸ πτῶμα ήταν ζεστό... "Υστερεῖ ἀπὸ τόσες ὥρες; Στὴν παρασάλη του, τὸ ἄφος νά πέσει..."

Τὸ πτῶμα τότε κόθησε μὲ τὰ γόνατα... "Ανοιξε σιγά-σιγά τὰ μάτια..."

Καὶ μπροστά στὸν ἑκπληκτο, τὸν τρομοκρατημένο Ντυφού, ὁ Ραζέλ ἀρχίσει νὰ χαμογελάσῃ...

"Δὲν ἔχει τοιγάρια, Ντυφού! Κανένα αἰγυπτιακὸ τοιγαράκι, καὶ κένα ποὺ κατέναμε ἀπόψε..."

"Ο ἀρχιτέκτων χλώμιασε καὶ τραβήχτηκε στὴν ἄκρη τῆς κάμπαρας...

"Πῶς διάσθολο... ζῆς... ψιθυρίσε..."

- Καὶ βέθειας ζῶ. Εἶσα μᾶλιθος φίλε μου.. Βρίσκεις τὸν ἔσων σου τόσο ἔσπιτον, δῶσε νομίζεις πώς κανένας δὲν μπορεῖ νά σε φτάσῃ.. Καὶ γιατὶ μ' ἔπιπρες ἔμεινα; Δὲν σκέφτηκες πώς πιθανόν θά μου φαινόντων περίεργο τὸ δίτι μὲ σταμάτησες καὶ μὲ πήρες μὲ τὸ αὐτοκίνητο σου... Κι' ὅμως ἔγα τὸν ἀμέσως κατάλαβα πὼς κάτι κακό μαστεύεις... "Ηέρες πὼς ἀσχολούμενοι μὲ τὸ διάσημο τῆς γυναίκας σου, κι' οἱ ἀνθρώποι σάν καὶ σένα εἶνε ίκανοι γιὰ δόλα..."

"Ἐπειτα δὲν σκέπτεσθε διτὶ πιθανὸν νά μοῦ φάνηκε υπόπτο πῶς σου ποτήριο δὲν ἥταν στὸ τραπέζακι κοντά στὴν καράφα καὶ τὸ νιρῶν, δῆπος συνήθως..."

"Όταν ἀνοίξεις τὸ ντυλαπάκι, εῖδα μέσα τὰ τοιγάρια.. Σοῦ ζήτησα... Σηκώθηκες νά φέσους... Δὲν ιοῦ γοιείστηκε πότι πολὺ δράση γιὰ νά γύσσα τὸ οὐσίκυ στὸ βάζο αὐτό, νά γεμίσει τὸ ποτήριο μου σέλτες καὶ νά τὸ πιλό κατ' ἀπ' τὰ θρισματικά σου βλέμματα..."

"Ζήλιθε! Δὲν σ' ἔφταναν ἡ ἄλλες βλακείες σου, μοῦ εἴπες καὶ τὰ συμπτώματα τοῦ δηλητηρίου..."

Ξάλι τὴν ἀλήθεια δύμως, δέν φανταζόμουν πώς θέξερα τόσο καλά νά πασέω θέατρο. "Αφοῦ σὲ γέλασσα τόσο καλά μὲ τὴν ψυχοσαγνίνα μου..."

"Ο Ντυφούρ μ' ἔνοι οὐρλιαστό λύσσας. Δρμήσε πρὸς τὸ γραφεῖο του, καὶ ἀρπάζεις ένα σταλέτο..."

Μά ποτε γρήγορος δό Ραζέλ, σήκωσε μάλι καρέκλα, καὶ τοῦ τὴν πέταξε στὰ πόδια.. "Ο Ντυφούρ κλύνεται, ἔχεις τὴν ισορροπία του κι' ἔπειτα κάτω..."

Τότε δικηγόρος πήγε στὴν πόρτα τῆς διπλανῆς κάμαρας, καὶ τὴν δινοίξει.. Στὸ σνοιγμα, φανήκανε διθυράρδος καὶ δύο ἀστυνομικούς, ποὺ δρμήσαν στὸν Ραζέλ τὶς χειρόπεδες.

"Δὲν μ' ἀφέσεις νά τελειωσει, Ντυφούρ, συνέχεια κρεμά δό Ραζέλ..." Όταν ἔσυγεις, στηρίθηκα. Κατέθηκα ἀπὸ τὸ σκάλα τῆς ὑπρεσίας, ἔπινησα τὸ θυρωρό, καὶ κατέλαμψε τὴν Ἀστυνομία. Βλέπεις, δέν παράλειψες νά μοῦ δώσης καμάτη χρήση μη πληροφορία γιὰ τὶς πόρτες καὶ τὶς ἔξδους τοῦ σπιτιού σου..."

"Πρέπει νά καυχιέσαι, φίλε μου.. Γιὰ ωπουδαίο τὸ σχέδιό σου, ήταν πολὺ σπουδαῖο!..."

HENRY MUSNIK

ΑΝΕΚΔΟΤΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΝΤΟΣΤΟΓΙΕΒΣΚΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 119)

Λιούμπα! Αγαπημένη μας μικρή Λιούμπα! Τί σανατρος ποὺ σταθῆκα λοιπόν! Αὐτή τὴ στιγμὴ δύμως μονάχα σὲ σένα τρέχει δι νοῦς μου, μικρούλα μου. Καὶ σὲ σένα, "Ανιά, Φωτάζομαι, ἀκατάπαυστα την κατάστασι σου, σταν θὰ πάρης αὐτὸ τὸ γράμμα. Ἀκόμη καὶ πρὶν τὸ λάθης, πόστι στενοχώριοι μετ' νοισσό τοῦ θέλεποντας πώς δὲν ἔχουμε". Θρήψη ἔγκαρπως αὐτὸ τὸ γράμμα; Κι' δὲν χαθῇ, δὲν παρατέω; Μά γιατὶ νά χαθῇ, ἀφοῦ ἔστασε στὰ χέρια σου τὸ θερεύραφημα, μὲ την ίδια διευθυνσι; Πάντως θὰ σοῦ γράψων καὶ λίγα λόγια ποδτρεοτάν. Ναι, αύριο, κατὰ τὸ ἀπόγευμα θὰ σοῦ ξαγράψω.

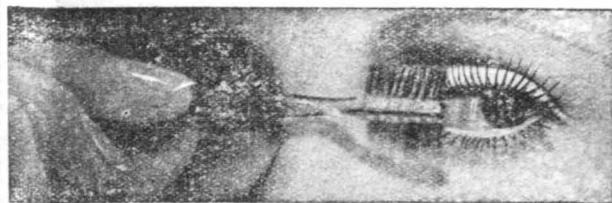
"Ανιά, συλλογίζειμα τὴν ψυχολογίκη σου κατάστασι τὴ στιγμὴ ποὺ πάρης αὐτὸ τὸ γράμμα καὶ παγώνων ἀπὸ τὴν ἀγωγήν σου. Αὐτή εἶνε ἡ μάρτυρη λύπη ποὺ μὲ σκοτωνεῖ. "Οὔσο γιὰ τ' ἄλλα (τὶς στενοχώριες τὴν ἀγωγήν, τὴν ἀθεβαϊστήση στὴν δύο ποτιστικούμα), θὰ τὰ ὑπομένων πολὺ εύκολα. Βρίσκου μάλιστα σου δέν εἶναι ἀρκετή ριγατιά γιὰ μέρα. Θὰ προσαθήσω ν' ἀποχολθήθω μὲ κάτι, θὰ καθήσω νά γράψω μερικά ἐπείγοντα γράμματα. "Ανιά, πάτεψε με: "Ἐφτασε καὶ γιὰ μᾶς ἡ μάνταστασι καὶ θετικότων τώρων πειά τὸ σκοπό μου: θὰ σὲ κάνω εύτυχη-εύτυχη!

Σάδε φιλῶ καὶ τὶς δύο. Σάδε σφίγγων στὴν φύγαλισ μου, μικρούλες μου. Συχώρεσε με, "Ανιά!

Καὶ τώρα, γιὰ πάντα δικός σου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΝΤΟΣΤΟΓΙΕΒΣΚΥ

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΣΑΣ ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΜΑΚΡΥΑ ΚΑΙ ΠΥΚΝΑ ΜΑΤΟΚΛΑΔΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΕΙΤΑΙ

Η «ORELIA» ΣΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ἑκεῖνο τὸ δόπιον πάντοτε ἐπιτυμόδυστε, μεγάλα καὶ ἔκφραστικά ματόκλαδα. Όλγα σταγόνες κάθε πρωὶ καὶ θά ἔχετε ουντώμας μεγάλα καὶ γοντευτικῶς καυπόλα ματόκλαδα. Εάν θάφητε τὰ ματόκλαδα σας, μεταχειρίζεοθε τὴν ύγραν θαφήν «ORELIA-COMPACT», ή δότα στεγνώνει ἀμέσως καὶ ἀντέχει εἰς τὰ λουτρά, τὸν υπνόν, ἀκόμη καὶ εἰς τὰ δάκρυα. Τὰ προϊόντα «ORELIA», παλούνται εἰς δόλα τὰ καλὰ μυροπωλεῖα. Γεν. ἀντ. Ιωάννης Συμεώνογλου, Έμ. Μπενάκη 8.

ORELIA

SEVE CILIAIRE ET SOURCILIÈRE — FARD LIQUIDE

Κάδε Κοσμική καὶ Κοκέτα Κυρία

προτιμᾶ τὰ Μαλλιά τοῦ

ΜΠΟΝ ΠΑΣΤΕΡ ΚΑΙ ΤΟΥ SAINT-ΕΠΕΝ

ΔΙΟΤΙ ΕΙΝΑΙ : ΤΑ ΛΕΠΤΟΤΕΡΑ, ΤΑ ΕΛΑΦΡΟΤΕΡΑ, ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΤΕΡΑ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ εἰς πλωσιωτάτην συλλογὴν

στερεῶν χρωμάτων

δέν προσβάλλονται ἀπὸ τὸν σκώρον

καὶ ζυγίζουν ἀκριβῶς 50 γραμμάρια

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ ΤΑ ΕΣΗΣ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Δ. ΒΑΡΚΟΥΤΑΣ, Έμπορο 13, Αθήνα.
ΜΑΓΓΙΩΡΟΣ καὶ ΡΟΥΣΣΟΠΟΥΛΟΣ, Έμπορο 17, Αθήνα.
Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Έμπορο 17, Αθήνα.
ΕΥ. ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ, Εύαγγελιστρας 30B, Αθήνα.
ΔΔΕΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ, Αιόλου καὶ Σταδίου, Αθήνα.
Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ, Καλαμπούτου 15A, Αθήνα.

Γεν. ἀντιπρ. Κ. ΚΟΣΜΙΔΗΣ καὶ Κ. ΘΩΜΑΪΔΗΣ, Κλειτου 4B, Αθήνα

Η γυναικα ὄφει-
λει νά είνε ώραια

Η καλονή είνε
οπλον ἀμυντικον

της γυναικος.
Μια ἐπισκεψις εις

την Καν
"ΠΕΝΑ"
7 οδός Κόδρου?

Academie de
Beaute

"Lena"

de l'Institut du
Professeur d'Esthetique

Hillar

Καλλονή προσώπου καὶ σώματος. Ειδική μέθοδος διαπλάσεως τοῦ στήθους καὶ σώματος. Ξεφάνισης μυτίδων καὶ θυλάκων διθαλμῶν.

"Η Κα ΛΕΝΑ προσφέρει εύγευνάς τὰς συμβουλάς της πρὸς διά-
τηρησιν τῆς δραστηρίας. Δέχεται καθ' ἐκάστην.